

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17C/146/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313208152
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2313208152.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou Hostoveckou, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom 812 36 Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom 811 01 Bratislava, Ventúrska 16, proti odporcovi: Z. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom XXX XX U., Č. XXXX/XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou P. D. B., zamestnankyňou Okresného súdu Dunajská Streda, o zaplatenie 1271,09 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 890,85 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške:

- 9 % ročne zo sumy 835,- eur od 1.6.2012 do zaplatenia,
  - 8,75 % ročne zo sumy 55,85 eura od 1.8.2012 do zaplatenia,
- a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo VÚB a.s., var. symbol: XXXXXXXX, náhradu trov konania a to vo výške 60,44 eura titulom súdneho poplatku a 272,61 eura titulom trov právneho zastúpenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 27. 3. 2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1271,09 eura s príslušenstvom.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 22. 9. 2010 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 a nasledujúce zákona číslo 513/1991 Zb. a zákona číslo 129/2010 Z.z. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcovi spotrebiteľský úver vo výške 144,48 eura a súčasne záväzok odporcu nahradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom a to formou 24 mesačných splátok vo výške 9,05 eura, t. j. celkom 217,20 eura so splatnosťou prvej splátky 15. 10. 2010. Odporca svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, do dňa podania návrhu navrhovateľovi uhradil len 135,75 eura, nereagoval na predžalobné výzvy navrhovateľa. Navrhovateľ bol oprávnený odstúpiť od úverovej zmluvy a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy v prípade, že odporca sa dostane do omeškania so splatením viac než dvoch po sebe nasledujúcich splátok alebo jednej splátky dlhšie ako 3 mesiace. Ku dňu odstúpenia od zmluvy je splatný celý dlh odporcu voči navrhovateľovi. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany odporcu navrhovateľ odstúpil dňa 10. 5. 2012 od úverovej zmluvy. Dňa 31. 7. 2012 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh odporcu sa stal splatný v celom

rozsahu. Dlžná suma v celkovej výške 74,24 eura pozostáva zo zvyšku dlžnej úverovej istiny; odporca je povinný zaplatiť aj úrok z dlžnej úverovej istiny vo výške 39 % p.a. zo sumy 78,97 eura od 4. 5. 2012 do 6. 7. 2012 a zo sumy 74,24 eura od 7. 7. 2012 do zaplattenia a úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 74,24 eura od 1. 8. 2012 až do zaplattenia.

Dňa 22. 9. 2010 uzavrel navrhovateľ s odporcom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 rozhodujúceho Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v časti C) uvedenej zmluvy uzavrel navrhovateľ s odporcom úverovú zmluvu, vydal odporcovi úverovú kartu a poskytol mu úverový rámec vo výške 700,- eur. Odporca vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 942,48 eura. Podľa bodu IV.-3.-1 všeobecných podmienok a časti C) úverovej zmluvy je klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok vo výške minimálne 4 % z poskytnutého úverového rámca, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru neuhradil odporca navrhovateľovi do dňa podania návrhu poskytnutý úver, uhradil len časť vo výške 75,- eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany odporcu navrhovateľ odstúpil dňa 23. 3. 2012 od úverovej zmluvy. Dňa 31. 5. 2012 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh odporcu sa stal splatný v celom rozsahu. Navrhovateľ má voči odporcovi ku dňu podania návrhu neuhradenú pohľadávku v lehote splatnosti v celkovej výške 1111,48 eura pozostávajúce z nasledovných súm:

- 917,26 eura z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny;
- 135,02 eura z titulu dlžných úrokov z úveru;
- 15,50 eura z titulu dlžného poistného z úveru;
- 43,70 eura z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

Okrem toho je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 26,28 % ročne zo sumy 917,26 eura od 17. 3. 2012 do zaplattenia a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1067,78 eura od 1. 6. 2012 do zaplattenia.

Dňa 3. 7. 2011 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 a nasledujúceho zákona číslo 513/1991 Zb. a zákona číslo 129/2010 Z.z. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcovi spotrebiteľský úver vo výške 143,93 eura na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu a súčasne záväzok odporcu nahraďiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom a to formou 12 mesačných splátok vo výške 14,68 eura, t. j. celkom 176,16 eura so splatnosťou prvej splátky 15. 8. 2011. Odporca svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, do dňa podania návrhu navrhovateľovi uhradil len 88,08 eura, nereagoval na predžalobné výzvy navrhovateľa. Navrhovateľ bol oprávnený odstúpiť od úverovej zmluvy a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy v prípade, že odporca sa dostane do omeškania so splatením viac než dvoch po sebe nasledujúcich splátok alebo jednej splátky dlhšie ako 3 mesiace. Ku dňu odstúpenia od zmluvy je splatný celý dlh odporcu voči navrhovateľovi. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany odporcu navrhovateľ odstúpil dňa 10. 5. 2012 od úverovej zmluvy. Dňa 31. 7. 2012 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh odporcu sa stal splatný v celom rozsahu. Dlžná suma v celkovej výške 85,37 eura pozostáva zo zvyšku dlžnej úverovej istiny; odporca je povinný zaplatiť aj úrok z dlžnej úverovej istiny vo výške 39 % p.a. zo sumy 96,11 eura od 4. 5. 2012 do 6. 7. 2012 a zo sumy 85,37 eura od 7. 7. 2012 do zaplattenia a úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 85,37 eura od 1. 8. 2012 až do zaplattenia.

Navrhovateľ počas konania upravil svoj návrh tak, že návrh v časti istiny vo výške 371,51 eura vzal späť a súd konanie v tejto časti zastavil Uznesením tunajšieho súdu pod č.k. XXC/XXX/XXXX - XXX zo dňa 25. 8. 2014.

Predmetom žalobného návrhu tak zostala suma 899,59 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 8,73 eura od 1. 8. 2012 do zaplattenia, 9 % ročne zo sumy 835,- eur od 1. 6. 2012 do zaplattenia, 8,75 % ročne zo sumy 55,85 eura od 1. 8. 2012 do zaplattenia a náhrada trov konania.

Súdu sa nepodarilo zistiť, kde sa odporca zdržiava a z tohto dôvodu mu postupom podľa § 29 ods. 2 a 6 O.s.p. ustanovil opatrovníčku na zastupovanie v konaní.

Súd sa oboznámil s obsahom spisu a listinnými dôkazmi v ňom založených - zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 22. 9. 2010 a 3. 7. 2011, všeobecné podmienky, odstúpenie od úverových zmlúv zo dňa 10. 5. 2012 a 23. 3. 2012 s doručenkami, potvrdenie odfinancovania peňažných prostriedkov a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Navrhovateľ podal návrh tak, ako je uvedené vyššie.

Dňa 22. 9. 2010 uzatvoril navrhovateľ s odporcom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v zmysle ktorej bol odporcovi schválený a poskytnutý úver vo výške 144,48 eura. Podľa úverovej zmluvy úver bol dohodnutý so splatnosťou 24 mesiacov, vždy k 15. dňu v mesiaci po 9,05 eura počnúc od 15. 10. 2010, pričom zo zmluvy nevyplýva splatnosť istiny, úrokov a poplatkov, RPMN úveru 46,73 %, ročná úroková sadzba neuvedená.

Podľa časti C) uvedenej zmluvy svojim podpisom odporca potvrdil, že ďalej žiada, aby mu navrhovateľ poskytol úverový rámec minimálne vo výške 700,- eur. Tento sa za viazal splácať spolu s príslušnými nákladmi v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 4 % z úverového rámca alebo z dlžnej sumy, ak nebude dohodnuté inak, a to aj telefonicky. Splátky boli splatné do 10. dňa v mesiaci pri ročnej úrokovej sadzbe 26,28 %.

Dňa 3. 7. 2011 uzavrel navrhovateľ s odporcom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v zmysle ktorej bol odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 143,93 eura na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu. Podľa úverovej zmluvy úver bol dohodnutý so splatnosťou 12 mesiacov, vždy k 15. dňu v mesiaci po 14,68 eura počnúc od 15. 8. 2011, pričom zo zmluvy nevyplýva splatnosť istiny, úrokov a poplatkov, RPMN úveru 46,86 %, ročná úroková sadzba neuvedená.

Na základe doterajšej rozhodovacej činnosti súdov (napr. rozsudky Okresného súdu Komárno pod spisovou značkou 13C/377/2011, Okresného súdu Žilina pod spisovou značkou 14C/86/2011 a Okresného súdu Žilina pod spisovou značkou 6C/170/2011, ktoré určili časť C) zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a aj podľa názoru tohto súdu je uvedená časť zmluvy neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko táto časť nie je žiadosťou odporcu o poskytnutie revolvingového úveru, pretože sa jedná o predtlačенý formulár, ktorého obsah spotrebiteľ nemôže ovplyvniť a pokiaľ má spotrebiteľ - odporca záujem o poskytnutie klasického úveru podľa časti B) zmluvy, musí zmluvu podpísať ako celok, teda aj vrátane časti C)), navrhovateľ na pojednávaní konanom dňa 20. 11. 2014 uviedol, že si svojím návrhom uplatňuje len vydanie bezdôvodného obohatenia a zákonného úroku z omeškania.

Žalovaná istina teda pozostáva len z reálne vyplatených peňazí v prospech odporcu, s prihliadnutím na vykonané úhrady. Dňa 22. 9. 2010 navrhovateľ vyplatil odporcovi sumu vo výške 144,48 eura a revolving vo výške 910,- eur, ktoré odporca vyčerpal od 6. 4. 2011 do 18. 7. 2011. Z úveru odporca uhradil 135,75 eura, t. j. bezdôvodnom platenie predstavuje sumu 8,73 eura, za revolving odporca uhradil celkovo 75,- eur a to dňa 13. 5. 2011 vo výške 30,- eur a 8. 7. 2011 vo výške 45,- eur, zvyšná časť revolvingu vo výške 835,- eur predstavuje bezdôvodné obohatenie. Z tejto zmluvy uzatvorenej dňa 22. 9. 2010 teda požaduje navrhovateľ vrátiť bezdôvodné obohatenie celkovo vo výške 843,73 eura.

Ďalší úver poskytnutý vo výške 143,93 eura bol odporcovi vyplatený dňa 21. 7. 2011 na základe zmluvy uzatvorenej dňa 3. 7. 2011. Odporcovi tak bolo poskytnuté bezdôvodného obohatenie vo výške 143,93 eura, z ktorého odporca vrátil 88,08 eura, t. j. bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 55,85 eura.

Na základe týchto neplatných zmlúv teda navrhovateľ požaduje vrátiť bezdôvodné obohatenie v celkovej výške 899,58 eura spolu so zákonným úrokom z omeškania.

Súd musí konštatovať, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 22. 9. 2010 je absolútne neplatná nielen v časti C/, ale aj v časti B/ - klasický spotrebiteľský úver, keďže odporca mal plniť 24 splátok po 9,05 eura, t.j. 217,20 eura, pričom v zmluve je uvedený údaj o celkovej čiastke úveru len vo výške 210,24 eura, čím je zmluva neplatná podľa § 37 ods. 1 OZ, pretože v zmysle týchto dvoch odlišných údajov o celkovej čiastke úveru je zmluva neurčitá (Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, výklad však nemôže dopĺňať právny úkon, alebo použitím dispozitívnych ustanovení zákona namiesto neurčitých častí prejavu vôle. Typický neurčitým prejavom vôle je, ak sa v zmluve uvádza, že sa poskytuje celkovo ver vo výške

210,24 eura, ale násobkom počtu mesačných splátok a ich výšky je výsledkom suma 217,20 eura. Pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu je charakteristické, že pôsobí ex tunc, t.j. od začiatku, nastáva priamo zo zákona a aj keď sa jej môže dovoľávať každý, kto má na tom právny záujem, nie je potrebné, aby táto neplatnosť bola deklarovaná súdnym alebo iným rozhodnutím orgánu právnej ochrany, určenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu v súdnom konaní predpokladá naliehavý právny záujem na takomto určení, inak súd takejto žalobe nemôže vyhovieť, sa na ňu prihliada aj bez námietky, t.j. z úradnej povinnosti (ex offa), ju nemožno žiadnym spôsobom napraviť (konvalidácia alebo ratihabícia), čo vyplýva z toho, že nemožno naprávať úkon, ktorý neexistuje, a nadväzne na to, z rovnakého dôvodu nemožno od takého právneho úkonu (zmluvy) odstúpiť, nie je časovo obmedzená, aj keď určitou výnimkou je, ak sú splnené ostatné zákonné predpoklady, inštitút vydržania, kde aj absolútne neplatný právny úkon môže byť iusta causa possessionis, zakladá nároky z bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl.).

Ako správne navrhovateľ poznamenal, na túto zmluvu je nutné prihliadať ako na absolútne neplatný právny úkon ak teda všetky finančné plnenia zo strany navrhovateľa možno požadovať len z titulu bezdôvodné obohatenia. Listinnými dôkazmi mal súd za preukázané poskytnutie finančných prostriedkov tak, ako to navrhovateľ uviedol vo svojom ústnom vyjadrení na pojednávaní konanom dňa 20. 11. 2014. Súd však musí konštatovať, že bezdôvodné obohatenie vo výške 8,73 eura je premlčané dňom 22. 9. 2012, a teda istinu v tejto výške spolu so zákonným úrokom z omeškania súd nemohol priznať navrhovateľovi, nakoľko na premlčanie súd musí v spotrebiteľských veciach prihliadať ex offa tak, ako je to uvedené nižšie. Súd však mal za preukázané odôvodnenosť bezdôvodného obohatenia vo výške 835,- eur, ktorému súd navrhovateľovi aj v plnej výške priznal.

V zmluve zo dňa 3. 7. 2011 absentujú údaje podľa § 9 ods. 2 písm. i/ a k/ ich zákona č. 129/2010 Z.z. (účinný k 3. 7. 2011) a to úroková sadzba spotrebiteľského úveru a výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. S poukazom na § 11 ods. 1 písm. a /cit. zák. sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľovi tak možno priznať iba skutočne poskytnuté finančné plnenie, t.j. 143,93 eura s prihliadnutím na úhradu vo výške 88,08 eura, t.j. je mu možné priznať plnenie vo výške 55,85 eura tak, ako si to navrhovateľ uplatnil.

V danom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, nakoľko navrhovateľ plnil v rámci svojej podnikateľskej činnosti, odporca vystupuje ako fyzická osoba nepodnikateľ.

Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov vplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi finančné prostriedky tak, ako je to uvedené vyššie. Navrhovateľ odporcovi celkovo poskytol sumu 1198,41 eura, odporca vrátil navrhovateľovi celkovo sumu vo výške 298,83 eura, teda nevrátil mu sumu 899,58 eura, pričom len suma 8,73 eura je premlčaná. Navrhovateľovi preto súd priznal na základe návrhu sumu vo výške 890,85 eura.

Spotrebiteľský úver nie je možné posúdiť ako absolútny obchod podľa ustanovení Obchodného zákonníka, nakoľko takýto výklad by bol v príkrom rozpore so záujmami spotrebiteľa a v jeho neprospech a porušením § 54 ods. 2 OZ. K uvedenému smeruje aj doterajšia súdna prax, ako aj zmena Občianskeho zákonníka, ktorá síce bola pôvodne účinná od 12. 6. 2014 (ďalšou novelou č. 151/2014 Z.z. je účinnosť odložená na 1. 4. 2015), avšak je len potvrdením zámeru zákonodarcu pri ochrane práv spotrebiteľa. Navyše zák. č. 129/2010 Z.z. vo svojom ustanovení §-u 1 ods. 1 jednoznačne stanovuje, že tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa., nie úveru podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.
(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 OZ, Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 OZ, Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 veta prvá OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 a2 OZ, (1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 122 ods. 2 OZ, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Účelom premlčania je pobádať oprávnený subjekt k tomu, aby pod sankciou premlčania uplatnil svoje právo v ustanovených lehotách na príslušných orgánoch a aby tak donekonečna neodďaľoval požiadavku splnenia od povinného subjektu. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch, a to prípadne aj za cenu straty vynutiteľnosti práva. Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnou vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou. Premlčanie je teda uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t. j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Táto zmena (oslabenie) pôvodného práva, vzniknutá premlčaním, spočíva v skutočnosti, že dlžník môže po uplynutí premlčacej doby privodiť zánik vynutiteľnosti tohto subjektívneho práva tým, že sa s úspechom premlčania dovoľá pred príslušným orgánom. Premlčaním teda právo samo osebe nezaniká (na rozdiel od preklúzie), len sa oslabuje, a to práve v tej zložke, ktorá predstavuje nárok. Avšak ani nárok premlčaním sám osebe nezaniká a oprávnený sa môže svojho premlčaného práva domáhať žalobou, na základe ktorej dlžník môže byť na splnenie pohľadávky zaviazaný, ak sa premlčania nedovoľá. Ak však žalovaný vznesie námietku, nárok zaniká, ale subjektívne právo trvá ďalej vo forme naturálneho (prirodzeného) záväzku (obligácie), čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Ale ak povinný premlčané právo splní, hoci o premlčaní ani nevedel, nemôže plnené požadovať späť ako bezdôvodné obohatenie.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. súd musí prihliadať na premlčanie ex offo, teda naň prihliada v spotrebiteľských vzťahoch aj bez námietky odporcu.

Súd sa môže zaoberať premlčaním bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva veriteľa. Prax súdov v danom prípade uprednostňuje hľadisko procesnej ekonómie. Ak súd zistí, že uplatnený nárok je premlčaný a dlžník vznesol námietku premlčania (v danom spotrebiteľskom vzťahu aj bez námietky), súd už bližšie neskúma existenciu subjektívneho práva veriteľa. Vychádza z toho, že tak či tak by žaloba s uplatnenou premlčanou pohľadávkou bola v takom prípade zamietnutá.

Navrhovateľ súdu preukázal, že poskytol odporcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 144,48 eura a to dňa 22. 9. 2010, v danom prípade sa dlh z titulu bezdôvodného obohatenia premlčal dňom 22. 9. 2012. Návrh na súd bol podaný dňa 27. 3. 2013, t.j. po uplynutí premlčacej doby. Z tohto dlhu odporca uhradil navrhovateľovi celkovo 135,75 eura a preto vo zvyšku, t.j. 8,73 eura nie je možné navrhovateľovi vyhovieť z dôvodu premlčania dlhu.

Čo sa týka zaplatenia sumy „revolvingu“ 910,- eur, s poukazom na vyššie uvedené, jedná sa o vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko časť C) uzatvorenej zmluvy je neplatná.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného do 31. 1. 2013, Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Ku dňu 1. 6. 2012 bola platná základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1 % p.a. a ku dňu 1. 8. 2012 vo výške 0,75 % p.a.

Úroky z omeškania navrhovateľ požadoval odo dňa 1. 6. 2012 zo sumy 835,- eur a od 1. 8. 2012 zo sumy 55,85 eura a to preto od týchto dátumov, nakoľko ich odvíjal od účinnosti odstúpenia od zmlúv. Keďže odstúpenie od zmluvy je neplatné minimálne v prípade zmluvy uzatvorenej dňa 22. 9. 2010, ktorá je absolútne neplatným právnym úkonom, od ktorého teda nemožno ani odstúpiť, nárok na úroky z omeškania vznikol už deň nasledujúci po dni, kedy bolo odporcovi poskytnuté bezdôvodné obohatenie, čo je v prípade sumy 835,- eur najneskôr odo dňa 19. 7. 2011, takže je v prospech spotrebiteľa, pokiaľ navrhovateľ požaduje úroky z omeškania až od 1. 6. 2012, preto v tejto časti súd návrhu v časti úrokov z omeškania vyhovel tak, ako to navrhovateľ požadoval. Čo sa týka úroku z omeškania zo sumy 55,85 eura, tu správne navrhovateľ odvíjal úroky z omeškania odo dňa účinnosti odstúpenia od zmluvy uzatvorenej dňa 3. 7. 2011, aj tu však súd poznamenáva, že nárok na zákonné úroky z omeškania vznikol už skôr, nakoľko účinnosť odstúpenia od zmluvy nastala skôr a nie až uplynutím mesiaca od doručenia tohto odstúpenia, takže aj tu je v prospech spotrebiteľa, pokiaľ navrhovateľ požaduje úroky z omeškania od 1. 8. 2012, nakoľko nárok na tieto mu vznikol už skôr. Preto súd a aj v tejto časti návrhu navrhovateľa vyhovel.

Úroky z omeškania súd priznal navrhovateľovi od požadovaných dátumov aj s poukazom na § 153 ods. 2 O.s.p.

Ako vyplýva z odôvodnenia, súd návrh zamietol v časti istiny vo výške 8,73 eura z dôvodu premlčania, ako aj v časti úrokov z omeškania, ktoré boli požadované z tejto sumy.

Vzhľadom na uvedené mal súd za preukázané, že po čiastočnom späťvzatí návrhu a úprave petitu (č.l. 119) navrhovateľov návrh bol podaný v tejto časti dôvodne a preto súd priznal navrhovateľovi právo na zaplatenie sumy 890,85 eura spolu aj s úrokom z omeškania tak, ako je to uvedené vyššie.

V časti čiastočného späťvzatia návrhu, ako to vyplýva z uznesenia súdu pod č.k. XXC/XXX/XXXX - XXX, súd považuje toto čiastočné späťvzatie za neúspech navrhovateľa v konaní. Navrhovateľ si však vyčíslil trovy konania len z predmetu konania po čiastočnom späťvzatí návrhu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti.

Ustanovenie § 142 vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., Ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 60,44 eura (s prihliadnutím na čiastočné vrátenie súdneho poplatku po čiastočnom zastavení konania) a trov právneho zastúpenia vyčíslených podľa vyhlášky MS SR číslo 655 /2004 Z.z. nasledovne:

- úkony za rok 2013 - prevzatie a príprava zastúpenia a podanie návrhu t. j. 2 úkony po 51,45 eura + 2 krát režijný paušál po 7,81 eura, spolu 118,52 eura + 20 % DPH, t.j. 142,22 eura;
  - 1 úkon za rok 2014 - účasť na pojednávaní dňa 20. 11. 2014 vo výške 51,45 eura + režijný paušál 8,04 eura, spolu 59,49 eura + 20 % DPH, t.j. 71,39 eura;
  - náhrada cestovného na pojednávanie dňa 20. 11. 2014 z Bratislavy do Galanty a späť vo výške 5,40 eura za cestu hromadným prostriedkom;
  - náhrada za stratu času stráveného na pojednávanie a späť za 4 začaté polhodiny po 13,40 eura, spolu 53,60 eura;
- spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 272,61 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.